

1886-09-02

AFSENDER

Nanny Bech, Agnete Skovgaard, Joakim  
Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine  
Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:  
Brev

Generel kommentar:  
**Læsevejledning**  
Brevet er transskriberet fortløbende.  
Foto 1 viser side 4 og 1  
Foto 2 viser side 2 og 3

Afsendersted:  
Civita d' Antino

Omtalte personer:  
H.C. Aggersborg  
Jørgine Aggersborg  
Nanny Bech  
Anne Irgens  
Agnete Skovgaard  
Joakim Skovgaard  
Wilhelmine Skovgaard

Arkivplacering:  
Mappe 17 nr. 19

DOKUMENTINDHOLD

Et lykønskingsbrev til Wilhelmine Skovgaard.

TRANSSKRIFTION

Mappe 17

Brev nr 19

Civita 2 Sept 1886

Kjære Faster!

Ret inderligt önsker jeg Dig til lykke, at Du må få et godt, ja mange gode nye år, at alt må föje sig godt for Dig og gid Du så må komme lige så til og gærne i det lille hjem, som Agnete og jeg glæder os til at få i stand, så snart vi når hjem til alle I som både er kommen os og hinanden nærmere i denne velsignede sommer. Agnete skriver selv til Dig, og jeg har så travlt, så Du kun får et halvt brev, for ser Du Faster, når jeg er ude at male det meste af dagen, og også har nödvendige ting at gjöre inde, så går den smule rest af tid, som bliver tilbage, næsten altid med at være hos Agnete, og det kan jeg så dårlig undvære, og jeg kan så godt undskylde det med at det ikke er mere end rent ud min pligt som ægtemann. Imorgen skal jeg oveniköbet overlade Agnete længere tid til sig selv og de andre, end jeg endnu har gjort, for Ferrantes har bedt mig med til en ridetur til söen, hvor de vil fiske, jeg tænker de gjör det ved at trække våd. Det er den samme sö, som var så skæbnsvanger for Agnete, men jeg har været der 3 á 4 gange eller mere, så Du skal ikke være bange. Nu er der jo ikke så koldt på bjærgene, som dengang, og jeg går mig ikke varm på vejen derop efterdi jeg rider, og jeg har lov at vende hjem, når jeg vil, desuden bad de mig så meget, så jeg kunde dårligt sige nej, og det kan jo også blive meget morsomt; de giver jo frokost deroppe, og sådan noget har jeg aldrig været med til för. For övrigt har jeg det brilliant, Agnete glæder sig over, at jeg i denne tid er tykkere, end hun för har kendt mig. Vor Moster Nanny læser Machbeth for os i denne tid, og stopper vore strömper, og syr os mavebælter, så Du ser, hun sørger både for det åndelige og legemlige, kort sagt, er her ingen nöd. Jeg har hört at Onkel har været dårlig, jeg håber da, at det ikke var noget videre. Og nu lev vel kjære Faster, hils ham og tante Ane og Tante Gine mange gange, Din Joakim.

3de Sept. Turen på bjærgene var dejlig, jeg fik först ved bordet, så jeg må have været hædersgjæsten vi fik dejlig fiskesuppe af de fangede fisk, og det var magelöst at komme hjem igen og være glade sammen.

3 September

Kjære Faster!

Sammen med Joakim vil jeg ogsaa gjerne sende Dig mange, mange varme Lykönskninger til Din födselsdag og til dens Efterföljere af Dage! Og saa skal Du have Tak for det, jeg har kjent til Dig i det forrige Aar, jeg ved nok, at Skylden er Joakims, at jeg lærte Dig at kjende, men jeg kan sige Dig, at jeg er frygtelig glad derover. Bare I alle maa have det godt, ikke mindst Onkel Kristian, om hvem vi hörte hjemmefra, at han havde været daarlig men var bedre. Du kan tro, jeg glæder mig over at Joakim paa den höje Hest har faaet saa dejligt et Vejr, som vi ej længe have havt. Havde Vejret været daarligt vilde jeg have været kjed af den Tur, men nu er jeg henrykt over at tænke ham som Fisker og Frokostspiser oppe i den dejlige Luft. Selskabet, som drog ud i Morges Kl. 5-6 består af de to Brödre Ferrante, en Ven, en Præst, min Ven, en Pige med Madkurve, to Æsler og tre Heste: en

-2-

hel Kavalkade, flere Fiskere skulde stöde til deroppe; nu ved jeg ikke mere om det Foretagende. – Hele Italien over synges der nogle enkelte de samme Höstsange, og da Hösten er på forskjellig Tid, gaa Sangere, (Joakim har beskrevet det saadan) lidt efter tid fra Syd til Nord og fra Dalene til Bjergene, nu ere de færdige her, og da jeg var gaaet Glip af at höre dem, fik Joakim forleden Dag nogle Piger til at komme om Aftenen; og de sang Sangene udenfor vort Vindue, hvor vi havde stillet to Lamper, löd morsomt, helt italiensk. –

Det er dejligt, at være rask eller föle sig rask er det maaske rigtigere at sige, saalænge jeg kun kan gaa se Skrive eller saa omtrent. Der er rigtignok mange, som have været gode og deltagende imod os, da jeg var syg. Tak skal I have for Al Eders Kjærlighed! Nanny Bech sidder og spiser Middagsmad solo i dag, hende ere vi glade ved, hun er et prægtigt Menneske, hun finder nok en kant paa Brevet til sin Hilsen. Lev vel! Du selv og Dine og Hilsen til Onkel og Tante Ane.

Din Agnete Skovgaard

Kjære milde Fröken Skovgaard, tör jeg kun her i Agnetes Brev, sende Dem en Kjærlig hilsen og inderlig Lykönskning til d. 8de – Gud bevare og velsigne Dem. Deres Nanny

Havde jeg vist, at Agnete vilde skrive så meget om mig og så lidt om sig selv, havde jeg skrevet anderledes end jeg gjorde.

hel Kavalgade, flere Fickere skulde  
løbe til droppen, nu ved jeg ikke mere  
om det Foretagende. - Helt Tattien over  
synes der nogle <sup>sammen</sup> skælle (Høttange), og  
da Høttene er på forskellig Tid, gaa Langsve  
Joakim har beskrevet det saadan) lidt efter  
lidt fra Syd til Nord og fra Valens til Hjørge,  
nu er de færreste her, og da jeg var gaar  
glip af at høre dem, fik Joakim forebunden  
nogle Piger til at komme om Aftenen, og de  
langt længere end det var, hvor vi  
harde skulde to Læmper, det var mor-  
somt, helt italiensk. -  
Det er dejligt, at være rask, der blev jeg  
er det maaske rigtigt at sige, saalænge jeg kan  
kan gaa i Christ eller saa ombrødt.  
Der er rigtig nok mangel, som have været gode  
og deltagende imod os, da jeg var syg.  
Tak skal I have for Al Eders Hjertelig-  
hed. Samme Brev, lidt og spiser Hilsenerne  
sølv ind, hende er vi glade ved, hende er et  
prægtigt menneske, hun linder nok en smule, og  
Brevet til sin Fiklen.  
Der vel, der selv ogvind og Hilsener til  
Peder og Santa Gud. Din Agnete Skovgaard.

Printet i København 2. Sept. 1886.

SKOVGAARD-MUSEET  
Mappe 17 Nr. 17

Agnete Skovgaard!

Det indtægt ender jeg dig til lykke  
at Da må se et godt, ja mange gode  
nye år, at det må sige sig godt for dig,  
og giv Du os må komme lige så til  
gode i det lille hjem, som Agnete og  
jeg glæder os til at få i stand, så snart  
vi når hjem til alle I som både er kommer  
er og hinanden nærmest i denne velværede  
sommer. Jeg vil skrive selv til dig, og  
jeg har da travlt, så Du kan få et lille  
brev for der De Fæder, når jeg er ude at  
med det meste af dagen og også har lidt  
andere ting at gøre inde, så giv den smule  
rest af tid, som bliver tilbage, næsten altid  
med at være hos Agnete, og det kan jeg  
si derligt indvise, og jeg kan så godt  
undskyldes det med at det ikke er mere end  
rent ud min pligt som søster. Imorgen  
skal jeg oven i købet overlade Agnete længe  
til dig selv og de andre, og jeg må nu  
hængt, for Ferrante har bedt mig med til

en vildtør og til den, hvor de vil fiske, jo  
længere de gik det end at trætte og tid. Det  
er den samme sø, som var så skønne  
for Agnete, men jeg har været der 3 og 4  
gange eller mere, og du skal ikke være  
bange. Nu er der jo ikke så kølet på fjorden  
som dengang, og jeg går mig ikke varm på  
vejen derop, altid jeg rider, og jeg har  
lær at vende hjem, når jeg vil,inden bøl-  
le mig så meget, så jeg bliver dærligt  
sigt rej, og det kan jo også blive meget  
morsomt, når går i frokost deroppe, og  
siden noget her på aftenen er det end til  
for. For øvrigt har jeg det brillede Agnete  
glæde sig over, at jeg i denne tid er lykkelig,  
end her for her kendt mig. Vor Moder  
Nanny lærer Madsballe for os i denne  
tid, og støper vor stumper, og syer os nye  
batter, så du ser, hun søger bide for os  
indtægt og legemlige, kort sagt, i her  
nå. Jeg har hørt at Poul har været  
dødt, jeg håber da, at det ikke var noget andet.  
Og nu har vi borte Fader, så det er en  
Tante og Tante Gine mange gange, i den  
samme med Joachim vil jeg også give  
ne sende Dig mange, mange varme  
lystbrevninger til den fødselsdag, og  
til dens Efterfølgere af Dage, og saa  
skal du have Tak for det, jeg har  
hjemt til Dig i det forrige Brev, jeg  
vet nok, Thylden er Joakims, at jeg  
lærte Dig at kjende, men jeg kan sig  
Dig, at jeg er frygtelig glad derover.  
Bare I alle maa have det gode, ikke  
mindre. Onkel Christian, om hvem  
vi hørte hjemme fra, at han havde været  
dædt, men var borte. Nu kan tro, jeg glæ-  
der mig over at Joakims paa den højeste  
har faaet saa dejligt et Brev, som vi jo  
lange have haft. Havde Brevet været læst,  
sigt vilde jeg have været kjed af den her,  
men nu er jeg henrykt over at tænke  
hans som Fisker og Frokostspis og  
den dejlige Luft. Lelshuset, som der  
er i skoven, det er borte af de to Børn  
Første, en Ven, en Bror, min Ven, en Vige,  
med Madsen, to Esler og to Tætte: end